

отнасяха до насъ да ни разпитватъ за нѣкои подробности по извѣстнитѣ събития въ България, както изобщо и за живота, нравитѣ, обичаитѣ и вѣроизповѣднитѣ чувства на народа ни. И на тия всички въпроси ние отговаряхме, каквото знаехме и каквото можехме. Тѣй се прѣкара цѣлиятъ день подиръ пладне и вечерята доста късно.

ХV.

У Гладстона.

4, 5, 6/16, 17, 18 октомврия, понедѣльникъ, вторникъ, сръда.

На другия день, понедѣльникъ, рано ние се завърнахме пакъ въ Лондонъ. И първата ни грижа бѣше сега да отговоримъ на Гладстоновото писмо. Както казахъ по-горѣ, ние бѣхме просто смаяни отъ неговото съобщение, че иска да дойде пръвъ той при българскитѣ делегати г. г. Марко Д. Балабановъ и Д. Цанковъ. Сега ние бѣхме толкозъ по-много длъжни да му отговоримъ, че получихме отъ него и второ писмо, слѣдното:

„Лондонъ, Octobre 15, 1876.

„Господа Български делегати,

„Имахъ честь да ви пиша отъ Castle на 10-и текущаго. Сега съмъ се върналъ у дома, но съмъ пакъ много „занятъ; мога обаче да ви увѣря, че тритѣ поне четвърти отъ моя трудъ ги поглъща източниятъ въпросъ. „Относително до него азъ съмъ на мнѣние, че вие, господа, бихте могли да направите голѣми услуги въ наше време на вашитѣ съотечественици, ако дадѣхте „добри и автентични свѣдѣния върху слѣднитѣ точки:

„1) Какво е сегашното състояние на България касателно правителството и обществения редъ. Угнете-